

MANAGEMENTUL TIMPULUI

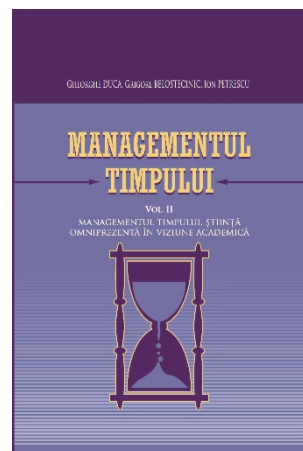
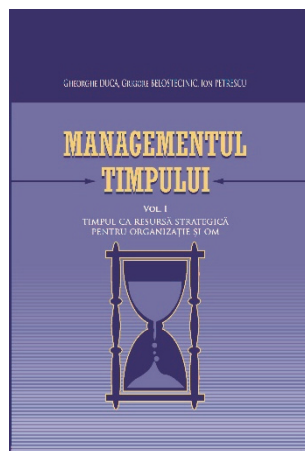
TIME MANAGEMENT

AUTORI / AUTHORS: GHEORGHE DUCA, GRIGORE BELOSTECINIC, ION PETRESCU

EDITURA / PUBLISHING HOUSE: EXPERT, BUCUREȘTI, 2018

Prof.dr.ing. Lucian-Ionel CIOCA

Dr.ing. Mihaela-Laura BRATU
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Poveste ... am ales acest cuvânt care să contureze tratatul în fața căruia ne aflăm – Managementul timpului.

De ce poveste? Pentru că autorii au realizat o monografie exhaustivă a timpului, minuțios documentată și elaborată. În paginile ei ni se relevă, dincolo de valoarea științifică incontestabilă, filosofia vieții și a morții, filosofia care determină vectorial, prin sens și direcție, existența umană.

La prima atingere a cărții, sentimentul este al unui tratat științific general, aflat în coperti cu

A story... we have chosen this word to outline the treaty in front of our eyes—Time Management.

Why “a story”? Because the authors made an exhaustive monograph of time, thoroughly documented and elaborated. Beyond its unassailable scientific value, its pages reveal the philosophy of life and death, which vectorially determines, through sense and direction, our human existence.

When one first touches the book, the feeling one gets is that of a general scientific treaty, put between two covers depicting classic images, which

imagini clasice, care ascunde un conținut organizat și structurat, fără imagini și grafice.

Apoi urmează prima deschidere, care taie respirația și ne trece pragul unui templu, în care autorul execută un ritual sacerdotal. În fața unei măreții copleșitoare, gestul firesc este de închidere a cărții și retragerea cititorului în sine, ca pentru rugăciune ... un timp, pentru a reflecta asupra întrebărilor esențiale ale vieții, ale nașterii, ale iubirii și ale morții.

Monografia este un dicționar a lui “a fi”, în care timpul, în mod surprinzător, își pierde identitatea și devine un fluid care ocupă orice spațiu, dimensiune sau string și care își poate găsi și coordonata fizică în care să fie manageriat.

Odată parcurs cuprinsul, surprinderea și emoția se estompează de setea de cunoașterea pe care o transmite conținutul cărții. Structurat în două volume, subiectul “Timpul” devine obiect al resursei strategice și obiect al managementului.

Volumul I, *Timpul ca resursă strategică pentru organizație și om*, cuprinde informații generale privind subiectul tratat și este structurat în 10 capitole.

Capitolul 1, *Timpul: definiția, sensul și semnificația*, cuprinde, alături de cele trei concepte enumerate în titlu, un studiu privind utilizarea timpului în context managerial românesc. Prezentat succint, definește metodologia cercetării, analizează datele și testează ipotezele, suficient încât cititorul să poată intui valoarea incontestabilă a unui astfel de subiect în spațiul mioritic românesc. La pagina 47, autorii nu se sfiesc să folosească cuvântul “trebuie”, în contextul eficienței, al vieții profesionale și personale, al diferențelor de gen și al importanței mecanismelor cognitive în management, „trebuie” devenind o direcție fermă socio-culturală a unei societăți românești orientate spre cunoaștere și perfecțiune.

Capitolul 2, *Noțiuni atașate timpului*, introduce o nouă ordine cosmică în timp, devenind o oglindă a tot ceea ce se știa, ce se dorea și se intuia despre subiect. Fizica devine metafizică pură, în care psihologia individului se însumează conștiinței colective umane și extraumane. Ființa umană devine un mediu transparent al universului, prin care răzbat mistere, povești, simțiri, vieți, nașteri și renașteri, un gaz – avatar al universurilor cosmice și interioare.

hide an organised and structured content, with no images and graphs.

Then comes the first book opening, which takes the readers' breath away and makes them go inside a temple where the authors carry out a sacerdotal ritual. In front of this overwhelming greatness, the readers' natural reaction is to close the book and to withdraw for some time... as if they were preparing for a prayer, in order to reflect upon the essential questions of life, birth, love, and death.

The monograph is a dictionary of the verb “to be”, in which time surprisingly loses its identity and becomes a fluid that occupies any space, dimension or string, and that can also find its physical coordinates within which it can be managed.

Once the content is read, the surprise and emotion are toned down by the thirst of knowledge which is conveyed by the content of the book. Structured into two volumes, the topic of “Time” becomes the object of the strategic resource and of management.

Volume I, *Time as a strategic resource for the organisation and the man*, comprises general information about the topic discussed and is structured in 10 chapters.

Chapter 1, *Time: definition, meaning and significance*, comprises, besides the three concepts already enumerated in the title, a study on the usage of time in the Romanian managerial context. Briefly presented, it defines the research methodology, it analyses the data and tests the hypotheses, which is enough for the reader to sense the unassailable value of such a topic in the Romanian geographical area. On page 47, the authors do not hesitate to use the word “must” in the context of efficiency, of professional and personal life, of gender differences, and of the importance of cognitive mechanisms in management; consequently, “must” becomes a clear socio-cultural direction of a Romanian society aiming at knowledge and perfection.

Chapter 2, *Time-related notions*, introduces a new cosmic order in time, becoming a mirror of everything that was known, wanted and sensed about the topic. Physics becomes pure metaphysics, where individual psychology meets the human and extra-human collective consciousness. The human being becomes a transparent medium of the universe, through which pierce mysteries, stories, feelings, lives, births and rebirths, a gas – an avatar of cosmic and interior universes.

Capitolul 3, *Timpul într-o scurtă prezentare istorică*, conduce cititorul în gândirea filosofilor din antichitate precum și în epoca contemporană și identifică timpul ca fiind una din cele două mari forme reale și existente, percepute și abstrase din realitate, în care se așază toate faptele universului (D. Xenopol). În continuare, cartea răspunde oricăror întrebări interioare pe care le poate avea cititorul. Afirmatia următoare: “chiar lucrurile ce se schimbă pot fi privite ca statornice într-un moment dat” ne duce cu gândul la schimbările climatice, la schimbarea omului cu trecerea anilor și la schimbarea firească a lucrurilor, ca urmare a trecerii timpului.

Capitolul 4 tratează timpul în diferite ramuri ale științei: filosofie, fizică, chimie, matematică, biologie, logică, psihologie și sociologie. Am lecturat cu plăcere ordinea în care apar științele enumerate. Filosofia, ca liant al tuturor științelor, deține locul întâi, urmată apoi de științele reale și de cele sociale. Conștiința individuală este așezată în fața celei colective, ca triumf al individului asupra tuturor și asupra la toate.

Capitolul 5, *Timpul în cultura universală*, povestește despre cultura universală și națională. Tentează și incită cititorul descoperirea poziției autorilor referitoare la situația culturii în România. Crezul autorilor este exprimat la pagina 248, în care se enunță valoarea evenimentelor din decembrie 1989: reechilibrează ierarhia valorilor prin recâștigarea libertății de exprimare și creație.

Capitolul 6, *Tipologia timpului*, abordează procesele temporale din perspectiva mai multor ramuri ale științei. Timpul se spațializează prin limbaj și devine expresia modelului inerțial de gândire. Inerția umană devine un rezultat al forțelor interne și conduce la un model de gândire atemporală. Astfel, timpul este răspunsul meditației, ca expresie a forței și a transcederii celor patru coordonate ale universului.

Capitolul 7, *Timpul ca resursă*, ne readuce în planul concret al existenței cotidiene. Totuși, autorii nu se pot elibera de tentația excepționalului și găsim ascunsă printre paginile cărții o listă a hoților de timp. Sunt formulate competențe pentru organizație și pentru manager în domeniul timpului. Se observă înțelegerea esențelor tari ale timpului prin oferirea de soluții simple privind sistemul personal de gestionare a timpului. Brâncuși afirma că simplitatea

Chapter 3, *A brief history of time*, introduces the reader to the thinking of ancient and contemporary philosophers, and identifies time as one of the two real and existing forms, perceived and abstracted from reality, in which all facts of the universe are laid down (D. Xenopol). In the following pages, the book answers any internal questions the readers might have. The following statement: “even changing things can be seen as steady at a certain point” makes the readers think about climate changes, about the individual’s change as time goes by and about the natural change of things, as a result of the passage of time.

Chapter 4 analyses times in various scientific branches: philosophy, physics, chemistry, mathematics, biology, logics, psychology, and sociology. It was a pleasure to read the order in which the enumerated sciences appear. Philosophy, as a connector of all sciences, comes first, followed by exact sciences and social sciences. Individual consciousness is placed before the collective one, as a triumph of the individual over everything.

Chapter 5, *Time in world culture*, talks about world and national culture. It tempts and challenges the readers to discover the authors’ stance on the situation of culture in Romania. The authors’ creed is expressed on page 248, where they present the value of the events of December 1989: they rebalance the hierarchy of values by regaining the freedom of speech and of creation.

Chapter 6, *Typologies of time*, approaches temporal processes from the standpoint of several scientific branches. Time is spatialised through language and becomes the expression of the inertial way of thinking. Human inertia becomes a result of internal forces and leads to a timeless way of thinking. As such, time is the answer to meditation, as an expression of the force and of the transcendence of the four coordinates of the universe.

Chapter 7, *Time as a resource*, takes the reader back to the real plan of daily existence. Still, the authors cannot shake off the temptation of the exceptional, and readers can find hidden among the pages of the book a list of time thieves. The authors formulate competences for both the organisation and the manager in what time management is concerned. One may notice the understanding of the hard essences of time by offering simple solutions for personal time management. Brâncuși stated that

este o complexitate rezolvată. Fără reținere, afirmăm că, odată cu trecerea timpului și parcurgerea compendiului, se constată că timpul complex este rezolvat cu simplitate de către autori. Ca să găsim o soluție simplă a compendiului, aceasta este rafinamentul intelectual și spiritual al autorilor.

Capitolul 8 oferă soluții pentru inventarierea și analiza timpului. Utilizarea integrală a timpului, în cele două direcții, latura extensivă-cantitativă și latura intensivă-calitativă, construiește viziunea reală asupra timpului.

Capitolul 9, *Psihologia organizării timpului*, tratează personalitatea individului, precum și problematica conștiinței de sine. Apoi, timpul migrează de la interiorul ființei umane spre exteriorul său, spre activitatea umană și spre profesie. Formularea competențelor devine o condiție sine-qua-non a autorilor, orientare specifică activității didactice realizate cu profesionalism.

Capitolul 10, *Timpul viitorului și viitorul timpului*, reîmprospătează zâmbetul fascinant al cititorului.

Volumul se încheie asemenea oricărui ritual, cu imaginea și promisiunea edenului, a viitorului, dar argumentat și susținut științific.

Volumul al II-lea, *Managementul timpului. Știință omniprezentă în viziune academică*, așază timpul în loja academiei, prin 10 capitole echilibrate, susținute riguros științific. Managementul timpului apare dezbătut și argumentat spre a fi sanctificat în știință de sine stătătoare și devine un instrument de lucru deosebit de util nu doar managerilor ci și oricărui om căutător de performanță spre perfecțiune.

Capitolul 11 surprinde competențele, rolul, conceptele și funcțiile managementului timpului. Riguros definite toate aceste elemente, compendiul devine argumentul unei noi științe, *Știința Timpului*. Capitolul duce gândul spre primul volum, în care apar dezbătute opt științe în relație cu timpul... și se deschide o nouă provocare a minții: dacă ordinea științelor din capitolul patru nu e aleatoare, în ce loc am pune Știința Timpului?

Capitolul 12, *Principiile managementului timpului*, aduce puncte de vedere valoroase ale unor cercetători de renume privind managementul timpului, dar și punctul de vedere al autorilor. Prioritățile, eficiența și schimbarea sunt coordonatele individuale, organizaționale și socio-

simplicity is solved complexity. Without any hesitation, one may state that, as time goes by and as the compendium is read, it can be noticed that complex time is solved simply by the authors. To find a simple solution of the compendium, it would be the authors' intellectual and spiritual refinement.

Chapter 8 provides solutions to time inventory and analysis. The entire usage of time, in the two directions, the extensive-quantitative direction and the intensive-qualitative one, constructs a real vision on time.

Chapter 9, *Psychology of time organisation*, deals with the individual's personality and the issue of self-awareness. Then, time migrates from the inside of the human being towards the outside, towards human activity and profession. The formulation of competences becomes a *sine qua non* condition of the authors, a specific orientation of the teaching activity carried out with professionalism.

Chapter 10, *The time of the future and the future of time*, refreshes the reader's fascinating smile.

The volume ends just like any ritual, with the image and promise of Eden, of the future, but one that is scientifically argued and supported.

Volume II, *Time management. A ubiquitous science from the academic point of view*, places time in the lodge of the academia, through its 10 well-balanced, rigorously and scientifically supported chapters. Time management is debated and argued in order to be sanctified in a fully-fledged science, and becomes an extremely useful working instrument not only for managers but for any individual in search of performance on their way to perfection.

Chapter 11 captures the components, the role, the concepts and the functions of time management. As all these elements are rigorously defined, the compendium becomes the argument of a new science—the *Science of Time*. The chapter makes one think of the first volume, which described eight sciences and their relations with time, and approached a new challenge for the mind: if the order of the sciences in chapter four is not random, where would one place the *Science of Time*?

Chapter 12, *The Principles of Time Management*, puts forward some valuable points of view of certain renowned researchers regarding the management of time, as well as the authors' point of view. The priorities, the efficiency and the change are the individual, organisational and the socio-cultural

culturale spre care ar trebui să tindem, în drumul către performanță.

Capitolul 13, *Stabilirea scopurilor, planificarea și execuția în managementul timpului*, aduce o restructurare a gândirii fiecărui individ. Ceea ce reprezintă Marie Kondo pentru profanii perfecționismului în organizare, autorii își sumă cu sacralitate și responsabilitate științifică, nu doar la nivelul de a stabili scopuri și de a planifica activități, ci și al execuției sub egida managementului timpului.

Capitolul 14, *Adoptarea deciziilor și controlului – Funcții ale managementului timpului*, reprezintă, așa cum deja ne-au obișnuit autorii, o sinestezie științifică, în care diapazonul devine instrument managerial iar bagheta dirijorului este bagheta simplității, care se acordează cu nevoile și posibilitățile angajaților.

Capitolul 15, *Creșterea eficienței în managementul timpului*, dezbate eficiența și eficacitatea timpului în termeni de profitabilitate. Timpul este o resursă rară, neînlocuibilă, care trebuie exploatată sustenabil, ținând cont de unicitatea și valoarea lui. Succesul unei organizații depinde de abilitățile de gestionare și organizare a timpului de către managerii organizației.

Capitolul 16, *Informația și comunicarea în managementul timpului*, eliberează timpul în piața de consum, acolo unde au loc schimburi informaționale. Procesul comunicării se decodifică până la nivel neuronal, stabilindu-se mecanismele interne de producere a informației. Punctul final apare și în acest capitol ca fiind Cultura, care are următoarele puncte de sprijin: inteligența, spiritul critic, capacitatea de interpretare, metode și tehnici de muncă intelectuală.

Capitolul 17, *Stabilirea priorităților în managementul timpului*, conduce spre un alt nivel de analiză a managementului timpului. După ce s-a definit riguros și a fost scos pe piață, autorii aduc managementul timpului în agenda fiecărui manager și oferă soluții astfel încât sarcinile să fie organizate riguros după criteriul priorităților.

Capitolul 18, *Managerul și managementul timpului propriu*, ascunde piatra filosofală în interiorul fiecărui manager... esența sacră a managementului timpului este automanagementul. Acesta este secretul... iar realitatea este că managerul are destul timp, deoarece utilizează cu

coordinații cei care ar trebui să tindem, în drumul către performanță.

Chapter 13, *Setting purposes, planning and implementing time management*, brings a restructuring of each individual's thinking. What Marie Kondo represents for the profaners of perfectionism in organisation, the authors assume with sacrality and scientific responsibility not only to establish purposes and to plan activities, but also to execute everything under the umbrella of time management.

Chapter 14, *Adopting decisions and taking control – Functions of time management*, represents—as the authors have already accustomed the readers—a scientific synaesthesia in which the tuning fork becomes a managerial instrument, and the conductor's wand is the wand of simplicity, which is attuned to the employees' needs and possibilities.

Chapter 15, *The increase of efficiency in time management*, debates the efficiency and effectiveness of time in terms of profitability. Time is a rare, irreplaceable resource, which has to be sustainably exploited, considering its uniqueness and value. The success of an organisation depends on the abilities to manage and organise time of the organisation's managers.

Chapter 16, *Information and communication in time management*, sets time free in the consumers' market where informational exchanges take place. The communication process is decodified to a neuronal level, establishing the internal mechanisms for information production. The final point that appears in this chapter, too, is again Culture, which has the following fulcrums: intelligence, critical thinking, interpretation skills, methods and techniques of intellectual work.

Chapter 17, *Setting priorities in time management*, takes the reader to another level of time management analysis. After the concept of time management was rigorously defined and put on the market, the authors bring time management to every manager's agenda and offer solutions so that their tasks are thoroughly organised according to priorities.

Chapter 18, *Managers and their time management*, hides the philosopher's stone inside each manager... the sacred essence of time management is self-management. This is the secret... and the truth is that managers have enough time, because they use productively only 20% of their

adevărat productiv doar 20%... iar cititorul este nevoit să zâmbească iar, deoarece ne apropiem de sfârșitul cărții, iar ecuația exodului din viața tumultoasă începe să se contureze...

Capitolul 19, *Managementul timpului și stresul temporal*, aduce argumentul ecuației de mai sus. Stresul este definit ca și o neconcordanță între nevoile individului și cerințele mediului. În situația în care ființa umană este atemporală, este firesc ca orice limitare și constrângere de timp să fie resimțită ca și nefirească. Singura modalitate de a contracara stresul temporal este de fi organizat și de a avea un stil de viață sănătos, care să creeze o stare de bine.

Capitolul 20, *Promovarea performanței în managementul timpului*, aduce timpul în vârful piramidei cunoașterii, a devenirii, a existenței umane. Managementul timpului se încheie ermetic în filosofie, căci acolo e, de fapt, secretul vieții noastre. Ultima frază a compendiului rezolvă filosofia timpului prin două cuvinte, inovare și învățare. Acesta este progresul fiecăruia, progresul organizației și progresul lumii întregi.

După parcurgerea capitolelor, apare dorul emoției, al misticii, pe care l-au încercat Adam și Eva după căderea din Rai ... apare dorul revenirii la prima atingere a cărții și a dorinței de a nu o fi citit niciodată, tocmai pentru a o începe din nou ... și este momentul în care, de obicei, citesc cuvântul înainte, prefața cărții. Am pornit citirea cu gândul de a completa ultima piesă a puzzle-ului. Autorii au realizat o monografie exhaustivă excepțională, care transmite cititorului rigoare, organizare, inginerie. Întrebarea mea a fost care este secretul autorilor? Care este sufletul lor, încât au putut scrie un tratat științific organizat asemenea unei expoziții de artă, care ascunde secretele vieții? Cunoscând rezonanța academică a numelor celor trei autori, consider că monografia, scrisă prin conlucrarea chimiei, fizicii, economiei, marketingului și managementului, are un singur autor ... și este acela care, în cuvântul înainte, alchimizează în final limbajul și ajunge la familie, fericire, frumusețe și iubire, limbajul comun al omenirii.

Chiar dacă tratatul nu cuprinde nici o dedicație din partea autorilor, sentimentul desprins este cel al "Învățăturilor lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie", ritualul fiind refăcut de cei trei autori care, ridicându-se la valoarea înaintașilor, predau

time... and the reader has to smile again because the end of the book is getting closer, and the exodus equation from the tumultuous life is slowly being contoured.

Chapter 19, *Time management and temporal stress*, brings the argument of the aforementioned equation. Stress is defined as disharmony between individual needs and environmental requirements. When the human being is timeless, it is only natural that every limitation and time constraint be perceived as unnatural. The only way to fight against temporal stress is to be organised and to have a healthy lifestyle, which should create a state of wellbeing.

Chapter 20, *Promoting performance in time management*, places time at the top of the pyramid of knowledge, of becoming, of human existence. Time management is hermetically closed in philosophy since the meaning of our life is right there. The last phrase of the compendium solves the philosophy of time in two words—innovation and learning. This is the progress of each individual, of each organisation, and of the world.

Having read all the chapters, a longing appears—that of emotion, of mystery, which Adam and Eve felt after their fall from Heaven... a longing for the first touch of the book to start reading it all over again... this is the moment when, usually, the foreword, the preface of the book is read. We started reading with the purpose of completing the last piece of the puzzle. The authors created an exceptional, exhaustive monograph, which conveys rigour, organisation, and engineering to the readers. Our questions were: "What was the authors' secret?", "What is their soul like if they were able to write a scientific treaty organised like an art exhibit, which hides the secrets of life?". Knowing the academic resonance of the three authors' names, we believe that the monograph, which was written by corroborating chemistry, physics, economics, marketing, and management, has only one author... and that one author is the one who, in the foreword to the monograph, in the end alchemizes language and comes to family, happiness, beauty, and love—the common language of humankind.

Although the treaty does not include any dedication of the authors, the feeling that breaks away is that of "the teachings of Neagoe Basarab for his son, Teodosie", the ritual being remade by the three authors who, matching the value of their predecessors, teach

înțelepciunea, aproape prin viu grai, poporului român.

Recomand cartea tuturor căutătorilor de adevăruri științifice și spirituale, care își doresc, își propun sau compun un moment de reflecție asupra (i)raționalității existențiale submersibilă în timp.

Sincere felicitări autorilor, care au reușit să devină o singură entitate sub pecetea timpului, din dorința de cunoaștere, bine și înțelepciune!

Vă mulțumesc!

wisdom to the Romanian people through word of mouth.

We recommend this book to all those seeking scientific and spiritual truths, who want, who aim for, or who compose a moment of reflection on the existential (ir)rationality submersible in time.

Our most sincere congratulations go to the authors who have managed to become a single entity under the hallmark of time due to their thirst for knowledge, well-doing, and wisdom!

Thank you!